

[Pinstrup.]

glæder sig over, at Jorden, efter at vi har faaet den nye Regering, vedblivende alene kan komme til at bære Amtsskatterne. Selv om disse Amtsskatters Udbytte kommer mange andre til gode end Landmændene, skal Landbruget alene betale.

Endelig kom den højtærede Landbrugsminister til Fæstespørgsmaalet og sagde, at han saa saaledes paa det, at det arbejdende Landbrug er meget bedre tjent med offentligt Fæste, altsaa Statsfæste, end med Selveje, og senere Sp. 905 udtaler Ministeren:

„Derfor vil det arbejdende Landbrug absolut være bedre tjent med offentligt Fæste end med det saakaldte Privateje“.

Det kan man jo slet ikke undres over, thi det er Socialismens Program og Politik: afskaffe Privatejet og gøre det hele til Fælleseje eller Samfundseje.

Og Ministeren talte om, at den spekulerende Landmand maaske vilde have Interesse af Privateje. Det vil jeg protestere imod. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister i Almindelighed anser Landmændene for at være spekulerende; Forholdet er imidlertid det, at man som oftest køber en Ejendom for Livstid, den betragtes ikke som en Handelsvare, der købes i Dag og sælges i Morgen, og det ved den højtærede Landbrugsminister naturligvis ogsaa saare godt.

Her har vi altsaa fra ledende socialistisk Side faaet officiel Bekræftelse paa, at Socialismens Maal er ved Skat at indtage Ejendomsretten til Jorden og saa give den i offentligt Fæste, det vil sige det samme som det, jeg har kaldt Statsfæste. Jeg mener, det er af betydelig politisk Værdi at have faaet det slaaet fast.

Den højtærede Landbrugsminister slutter sin Tale med igen at slaa fast, at det offentlige Fæste er saa meget bedre end det frie Eje. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere Slutningen af den højtærede Landbrugsministers Tale. Han siger dèr:

„Jeg tror derfor ogsaa, at det, trods det ærede Medlem Hr. Pinstrups og andre Bagstræberes Protester, vil gaa saadan her i Danmark, at den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for, vil brede sig stadig videre blandt de arbejdende Landmænd, og jeg tror, jeg som Bevis herfor kan henvise til den overordentlig stærke Tilslutning, der i de senere Aar har været til mit Parti fra udprægede Landboere. Og derfor tror jeg ogsaa, vi

fra vor Side med Tryghed kan se Fremtiden i Møde med Hensyn til Indførelsen af offentligt Fæste.“

Det tror jeg den højtærede Landbrugsminister har Uret i. Jeg tror, at jo mere Folk bliver klar over, at Socialdemokratiets Maal er at afløse Selvejet med offentligt Fæste eller Statsfæste, des mindre vil Tilslutningen til Socialdemokratiet blive. Jordbrugerne vil ikke give Tilslutning til den uheldige Besiddelsesform, som Fæstet gennem Aarhundreder har vist sig at være.

Vi, der stammer fra Fæstebønder, burde skamme os ved at arbejde for Tilstande, der vil bringe vor Ungdom bort fra det selvstændige Selveje over til det afhængige og gennem Aarhundreder forhadte Fæsteforhold. Jeg tør sige, man kan være vis paa, at Socialdemokratiet vinder ikke Landboerne paa det Program, og det radikale Venstre, der gaar bagefter og hjælper dem, vil endnu mindre vinde Landboerne.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der saa bitterlig har fortrudt, at han har anbefalet mig i Kerteminde i 1903. Jeg har nu slet ikke nogen Erindring om, at det ærede Medlem har gjort noget saa formasteligt, men i hvert Fald har det ærede Medlem jo forandret sig saa meget, at det gør han ikke mere. Det ærede Medlem skildrede mig som en frisk og ufordærvet Bondeknøs, da jeg blev valgt i Kerteminde i 1903. Jeg skal bemærke, at jeg dog var 42 Aar, saa nogen hel Grønskolling var jeg jo ikke, og jeg vidste nok, hvor jeg stod, og hvad jeg gjorde.

Det ærede Medlem mente, at jeg sleskede svært for Fiskerne og Husmændene o. s. v. Man kan blive beskyldt for mange Ting, men jeg havde dog troet, at det, jeg sidst skulde beskyldes for, var, at jeg sleskede for nogen; det er dog vist ikke den almindelige Opfattelse, at det ligger særligt for mig, men det ærede Medlem tager ogsaa fejl.

Det ærede Medlem var derpaa inde paa at tale om Lønforholdene og sagde, at Lønnen i Nordjylland var lavere end i Vestjylland, andet havde han ikke at sammenligne med, og det er en gammel Ting, at i Vestjylland er Lønnen højest. Det ærede Medlem skulde have holdt sig til det ham lige saa nærliggende Sjælland, thi det er en lige saa kendt Ting, at Lønningerne er lavere paa Sjælland end noget andet Sted.

Det ærede Medlem kunde fremhæve, at Industrien giver en høj Arbejds løn. Men han har jo sagt angaaende Arbejderne i